

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 26.

Vydána dne 19. dubna 1948.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(64.—68.) **64.** Zákon o převedení smluvních zaměstnanců (dělníků) ve veřejné službě do regulovaného služebního poměru a o některých změnách tohoto poměru. — **65.** Zákon o odškodnění a jiných opatřeních pro některé veřejné zaměstnance, kteří byli přeloženi do výslužby, nebo jejichž služební poměr byl rozvázán v době nesvobody. — **66.** Zákon, kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 16. května 1946, č. 132 Sb., o výměře výslužného některých státních a jiných veřejných zaměstnanců, na poživitele odpočivných (zaopatřovacích) platů. — **67.** Zákon o činném státních a některých jiných veřejných zaměstnanců — **68.** Zákon o zvláštním přídatku duchovenstvu v činné službě církvi a náboženských společností kongruálních a dotačních.

64.

Zákon

ze dne 18. března 1948

o převedení smluvních zaměstnanců (dělníků) ve veřejné službě do regulovaného služebního poměru a o některých změnách tohoto poměru.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Smluvní zaměstnanci a dělníci, kteří jsou ve službách státu nebo svazků územní samosprávy, jejich nebo jimi spravovaných ústavů, podniků, fondů a zařízení anebo všeobecných veřejných nemocnic a školních obcí (újezdů), se převedou do regulovaného služebního poměru, pokud již v něm nejsou platné ustanovení, za podmínek stanovených v tomto zákoně.

(2) Regulovaným služebním poměrem podle tohoto zákona se rozumí služební poměr, v němž jsou platy a postup v nich upraveny platovým zákonem nebo učitelským zákonem nebo vládními nařízeními, po případě služebními řády, vydanými podle ustanovení § 210, odst. 1 platového zákona, nebo, pokud jde o zaměstnance svazků územní samosprávy, všeobecných veřejných nemocnic a školních obcí (újezdů), všeobecnými úpravami obdobnými uvedeným předpisům.

(3) Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na zaměstnance národních podniků a jejich ústředních a oblastních orgánů, ani na zaměstnance na majetku konfiskovaném podle příslušných předpisů, pokud nebyli výslovně převzati do služeb některého ze zaměstnavatelů uvedených v odstavci 1.

§ 2.

(1) Podmínkou převedení do regulovaného služebního poměru je:

1. nejméně jednoletá nepřerušená plně uspokojící skutečná služba v poměru smluvního zaměstnance nebo dělníka u zaměstnavatelů uvedených v § 1, odst. 1, předcházející bezprostředně den převedení při plném zaměstnání pracemi na úkolech, které jsou trvalé povahy a které zpravidla obstarávají zaměstnanci v regulovaném služebním poměru,
2. splnění všech všeobecných podmínek, a pokud se dále jinak nestanoví, i všech zvláštních podmínek, předepsaných pro ustanovení v poměru, do kterého se zaměstnanec zařadí po převedení (§ 3)
3. státní a národní spolehlivost a
4. úspěšný výkon zkoušky způsobilosti.

Výkonem vojenské služby se předepsaná jednoletá služba nepřerušuje.

(2) O tom, které úkoly lze považovati za úkoly trvalé povahy, jež zpravidla obstarávají zaměstnanci v regulovaném služebním poměru,

ru, rozhodne příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvy vnitra, financí a sociální péče a s nejvyšším účetním kontrolním úřadem, a nedojde-li k dohodě, vláda.

(3) U smluvních zaměstnanců a dělníků, kteří vstoupili do služebního (pracovního) poměru uvedeného v odstavci 1, č. 1 ještě před dovršením horní hranice věkové stanovené pro přijetí a v tomto poměru bez přerušení setrvali, se nepožaduje splnění podmínky nepřekročení této věkové hranice.

(4) Zkoušky způsobilosti se konají podle zkušebních řádů, jež vydá příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem vnitra, a pokud obsahují ustanovení o náhradách služebních výloh, také v dohodě s ministerstvem financí. Příslušný ústřední úřad může stanovit v dohodě s ministerstvem vnitra, ve kterých oborech služby a ve kterých případech lze všeobecně upustiti od podmínky zkoušky způsobilosti, po případě s přihlédnutím k dosavadnímu služebnímu upotřebení zkoušku způsobilosti promítnouti. Toto oprávnění k prominutí zkoušky způsobilosti přísluší v oboru samosprávy příslušnému zemskému národnímu výboru, na Slovensku příslušnému pověřenectvu.

(5) Převedení podle tohoto zákona nezakládá nárok na změnu dosavadního služebního (pracovního) upotřebení.

§ 3.

(1) Smluvní zaměstnanec (dělník) se převede v příslušném oboru veřejné služby do služebního poměru v zaměstnanecké kategorii (skupině), odpovídající jeho předběžnému vzdělání nebo školení a jeho poslednímu služebnímu upotřebení. Zařazení převedených zaměstnanců a otázky s tím související upraví pro obor státní služby vláda a pro obor samosprávy obdobně příslušné ministerstvo. Při tom se zařazení zásadně určí tak, jako kdyby převedený zaměstnanec byl v zaměstnanecké kategorii (skupině) odpovídající jeho předběžnému vzdělání nebo školení a jeho poslednímu služebnímu upotřebení ustanoven v příslušném počátečním regulovaném služebním poměru již ode dne, kdy splnil všechny zákonné podmínky pro toto ustanovení a začal konati a nepřerušené konal v dosavadním smluvním (dělnic-kém) poměru při plné zaměstnanosti práce odpovídající pracím příslušné zaměstnanecké kategorie (skupiny). Přicházelo-li by vzhledem k délce předešlé smluvní veřejné služby a k splnění všech ostatních podmínek pro jmenování v úvahu ustanovení na místech, jichž propůjčení je ve státní službě vyhrazeno vládě

nebo prezidentu republiky, lze zařazení na toto místo provést jen propůjčením tohoto místa orgánem příslušným ke jmenování na toto místo.

(2) Lze-li podle dosavadních předpisů dosáhnouti zařazení, jehož se má dostati zaměstnanci, ucházejícímu se o převedení, jen po úspěšném výkonu ustanovovací nebo jiné zkoušky, může býti provedeno převedení až po úspěšném výkonu této zkoušky s účinností ode dne, kdy splnil ostatní předepsané podmínky. Tuto zkoušku je povinen zaměstnanec vykonati nejpozději do jednoho roku ode dne podání přihlášky o převedení (§ 4). Zaměstnanci je umožniti výkon této zkoušky podle příslušných zkušebních řádů, i když nesplňuje podmínky stanovené pro připuštění ke zkoušce. Úspěšný výkon této zkoušky nahrazuje zkoušku způsobilosti.

§ 4.

Převedení do regulovaného služebního poměru se provede jen na neolkovanou přihlášku smluvního zaměstnance (dělníka), kterou je podati u příslušného služebního úřadu nejpozději do 60 dnů od vyhlášení zákona, po případě do 60 dnů ode dne, kdy uplynula jednorázová nepřerušená služba v poměru smluvního zaměstnance nebo dělníka u zaměstnavatelů uvedených v § 1, odst. 1.

§ 5.

(1) Pokud lze podle vládních nařízení nebo služebních řádů, vydaných podle § 210, odst. 1 platového zákona, nebo podle obdobných hromadných úprav platných pro zaměstnance samosprávných korporací uvedených v § 1 postavit služební poměr na roven služebnímu poměru definitivních zaměstnanců v nevypověditelném služebním poměru jen za podmínky nepřerušené uspokojivé služební doby strávené v pomocném služebním poměru, považuje se tato podmínka za splněnou uplynutím jednorozční takovéto služby.

(2) Doba v níž může býti služební poměr zaměstnanců v přípravné (předchozí) službě zrušen vzhledem k posudku kvalifikační komise, se zkracuje na jeden rok.

(3) Do jednorozční služby podle odstavce 1 a do jednorozční doby podle odstavce 2 se započítává plně služba uvedená v § 2, odst. 1, č. 1 a u zaměstnanců v kancelářské pomocné službě také služební doba skutečně strávená ve vlastnosti plně zaměstnaného kancelářského pomocníka.

(⁴) Služební plat všech zaměstnanců ve služebních poměrech upravených předpisy uvedenými v odstavci 1 se vyplácí měsíčně předem.

(⁵) Ustanovení odstavce 1 až 3 platí obdobně i pro případy, na něž se vztahuje § 69 vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 133 Sb., o úpravě služebních a platových poměrů nižších orgánů silničních, mostních a vodních, v oboru ministerstva veřejných prací. Ustanovení, která připouštějí ukončení služebního poměru výpovědí i u zaměstnanců ve služebním poměru podle části prvé tohoto nařízení, pozbývají platnosti.

(⁶) Pomocní zaměstnanci československých státních drah jsou povinnými členy pensijního fondu československých státních drah ode dne ustanovení v poměru pomocného zaměstnance. Služební doba skutečně strávená ve službě československých státních drah je plně započitatelná pro účely pensijního zaopatření, pokud byla zhodnocena pro platový postup.

§ 6.

Tímto zákonem není dotčeno oprávnění příslušných úřadů (orgánů) ustanovit smluvního zaměstnance (dělníka) v regulovaném služebním poměru i bez splnění podmínek stanovených podle §§ 2 a 3 pro převedení a zařazení.

§ 7.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1948; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Kopecký v. r.
Laušman v. r.	Fierlinger v. r.
Zápotocký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erban v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Čepička v. r.	Dr. Šrobár v. r.

65.

Zákon

ze dne 18. března 1948

o odškodnění a jiných opatřeních pro některé veřejné zaměstnance, kteří byli přeloženi do výslužby, nebo jejichž služební poměr byl rozvázn v době nesvobody.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(¹) Veřejným zaměstnancům, kteří byli v době nesvobody přeloženi z moci úřední do trvalé výslužby z důvodu dovršení věkové hranice, stanovené předpisy vydanými v době nesvobody (§§ 21 až 24 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě, po případě ve znění předpisů je měnících a doplňujících), před dovršením 60. roku věku, jde-li o soudce, před dovršením 65. roku věku, a jde-li o profesory vysokých škol, před dovršením 70. roku věku, a nemají z tohoto důvodu nároku na odškodnění podle dekretu presidenta republiky ze dne 17. srpna 1945, č. 53 Sb., o odčinění křivd československým veřejným zaměstnancům (§ 8, odst. 1), ani nebyli reaktivováni podle dekretu presidenta republiky ze dne 24. srpna 1945, č. 68 Sb., o reaktivaci veřejných zaměstnanců,

- zvýší se jejich pensijní základna (§ 151 platového zákona a ustanovení obdobná) na částku, již by při časovém postupu na této základně dosáhli, kdyby byli setrvali v činné službě až do konce měsíce, v němž dovršili 60. roku věku (jde-li o soudce, 65. rok věku, a jde-li o profesory vysokých škol, 70. rok věku), nejvýše však po dobu 5 roků ode dne přeložení do trvalé výslužby,
- připočte se pro nárok na výslužné a jeho výměru doba rozhodná pro zvýšení pensijní základny podle písmene a), pokud se zaměstnanci nedostává k nabytí nároku na plné výslužné,
- vyměří se, pokud před 1. lednem 1944 nedovršili 60. rok věku (jde-li o soudce, 65. rok věku, a jde-li o profesory vysokých škol, 70. rok věku), odpočívne (zaopatřovací) platy tak, jako kdyby se na ně v den přeložení do výslužby byla vztahovala příslušná ustanovení vládního nařízení ze dne 12. ledna 1944, č. 15 Sb., kterým se mění

a doplňuje platový zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (novely platového zákona, N. P. Z.), po případě vládního nařízení ze dne 12. ledna 1944, č. 16 Sb., jímž se mění a doplňuje učitelský zákon ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol (novely učitelského zákona, N. U. Z.), vládního nařízení ze dne 12. ledna 1944, č. 17 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 24. června 1926, č. 105 Sb., o platových poměrech státních obecních (městských) a obvodních lékařů, nařízení všech členů vlády ze dne 12. ledna 1944, č. 19 Sb., o nové úpravě platových poměrů protektorátních zaměstnanců, upravených podle zásad platového zákona č. 103/1926 Sb. (novely platových nařízení, N. P. N.), zákona ze dne 16. května 1946, č. 139 Sb., jímž se zatímně upravují platové a některé služební poměry vojenských a četnických gázistů, nebo dekretu presidenta republiky ze dne 6. září 1945, č. 73 Sb., kterým se mění a doplňuje platový zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., pokud jde o profesory vysokých škol a vysokoškolské asistenty.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro výměru zaopatřovacích platů pozůstalých po zaměstnancích tam uvedených, kteří zemřeli před počátkem účinnosti tohoto zákona. Zemřel-li zaměstnanec před uplynutím doby rozhodné podle odstavce 1, písm. a) a b), přihlíží se při výměře zaopatřovacích platů toliko k době uplynulé ode dne přeložení zaměstnance do výslužby do dne jeho úmrtí. Ustanovení odstavce 1, písm. c) se nepoužije, zemřel-li zaměstnanec před 1. lednem 1944.

(3) Odpočívne (zaopatřovací) platy osob, na něž se vztahují ustanovení předchozích odstavců, se znovu vyměří podle zásad stanovených v těchto ustanoveních s účinností od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto zákona.

§ 2.

(1) Zaměstnancům přeloženým do výslužby v době nesvobody a reaktivovaným podle dekretu č. 68/1945 Sb. a zaměstnankyním reaktivovaným nebo opětně ustanoveným podle dekretu presidenta republiky ze dne 10. září 1945, č. 74 Sb., o reaktivaci a o opětném ustanovení provdaných žen ve veřejné službě, nebo podle nařízení Slovenské národní rady ze dne 8. února 1946, č. 16 Sb. n. SNR o znovuustanovení propuštěných vdaných

státních zaměstnankyň, započte se s finanční účinností ke dni reaktivace (opětneho ustanovení) pro určení služebního pořadí, pro zvýšení služného (platu mu odpovídajícího) a pro nárok na výslužné a jeho výměru doba, která uplynula ode dne přeložení do výslužby (ode dne rozvázání služebního poměru) do dne reaktivace (opětneho ustanovení), pokud tato doba není již započitatelná nebo nebyla započtena podle jiných předpisů.

(2) U zaměstnankyň reaktivovaných nebo opětně ustanovených podle dekretu č. 74/1945 Sb. provede se započtení podle odstavce 1 toliko s podmínkou, že se zaměstnankyně zaváže vrátiti odbytné, jež jí bylo vyplaceno při rozvázání služebního poměru podle §§ 6 nebo 8 nebo § 15, odst. 1 vl. nař. č. 379/1938 Sb., po případě při přeložení do výslužby podle § 14 nebo § 15, odst. 2 tohoto nařízení, zmenšené o částky po případě již vrácené podle § 6, odst. 1 dekretu č. 74/1945 Sb. Ustanovení předchozí věty platí obdobně pro zaměstnankyně znovu ustanovené podle nařízení Slovenské národní rady č. 16. 1946 Sb. n. SNR, pokud odbytné nebylo již vráceno, po případě není spláceno podle ustanovení § 1, odst. 3 tohoto nařízení. Odbytné, po případě jeho zbývající část, lze vrátiti nejvýše v 36 měsíčních splátkách, počínajících prvním dnem měsíce následujícího po doručení výměru o započtení. Nebude-li při skončení činné služby odbytné zcela splaceno, lze neuhrazený zbytek odbytného uhraditi také srážkou z jejích odpočívnych (zaopatřovacích) platů, čítajíc v to i odbytné.

§ 3.

(1) Zaměstnankyně, která vstoupila do trvalé výslužby podle § 7, odst. 1 vl. nař. č. 379/1938 Sb., nebo podle § 2, odst. 1 zákona ze dne 28. září 1939, č. 256 Sl. z., o úpravě služebního poměru vdaných učitelek, vdaných učitelek ručních prací národních škol a vdaných opatrovatelek, po příp. podle § 2, odst. 1 zákona ze dne 5. června 1940, č. 150 Sl. z., o úpravě služebního poměru vdaných státních zaměstnankyň a o změně některých ustanovení vládního nařízení č. 380/1938 Sb. o úsporných opatřeních personálních, nabude před dovršením 50. roku věku [§ 31, odst. 1 vládního nařízení ze dne 24. prosince 1942, č. 420 Sb., o zjednodušení a o nové úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě, po případě § 54, odst. 1 vládního nařízení ze dne 12. listopadu 1947, č. 210 Sb., o úpravě platových a s nimi souvisejících služebních poměrů státních a jiných veřejných zaměstnanců, jakož i poživatelů odpočívnych (zaopatřovacích) platů na Slovensku] nároku na odpo-

činný (zaopatřovací) plat, stane-li se s nedis-
diska předpisů, jež pro ni platily před vstu-
pem do trvalé výslužby, trvale nezpůsobilou ke
službě pro chorobu nebo úraz, jež si úmyslně
nepřivodila.

(2) Nezpůsobilost ke službě musí být pro-
kázána posudkem úředního lékaře. Nárok na
odpočivný (zaopatřovací) plat vzniká prvním
dnem měsíce, který bezprostředně následuje
po nastalé nezpůsobilosti ke službě, a nastala-li
tato nezpůsobilost prvního dne v měsíci, již
tímto dnem. Nelze-li den, kdy nastala nezpů-
sobilost ke službě zjistiti, jest pro vznik ná-
roku na odpočivný (zaopatřovací) plat rozhod-
ným den, kdy zaměstnankyně byla již proka-
zatelně ke službě nezpůsobilou, nejpozději
však den ohlášení nároku. Zaměstnankyně,
u nichž nastala nezpůsobilost ke službě přede
dnem, kdy tento zákon nabývá účinnosti, na-
bývají nároku na odpočivný (zaopatřovací)
plat tímto dnem.

(3) Ustanovení § 31, odst. 2 vl. nař. č. 420/
1942 Sb. a § 54, odst. 2 vl. nař. č. 210/1947
Sb. platí jen v případech, ve kterých zaměst-
nankyně před dovršením 50. roku věku nena-
bude nároku na odpočivný (zaopatřovací) plat
podle předchozích odstavců.

§ 4.

Vláda může vhodnými opatřeními vyrovnati
nesrovnalosti, jež by vznikly u zaměstnanců,
po případě u pozůstalých po zaměstnancích,
na něž se ustanovení §§ 1 nebo 2 sice nevzta-
huje, kteří však byli poškozeni obdobným
způsobem.

§ 5.

(1) Nároky

1. podle § 1.

2. podle § 2, pokud jde o zaměstnankyně,
u nichž je započtení podle tohoto ustanovení
podmíněno vrácením odbytného (jeho zbytku),
a pokud jde o zaměstnanice, kteří byli již před
počátkem účinnosti tohoto zákona přeloženi
do výslužby nebo zemřeli a

3. podle § 3

nutno uplatniti písemnou neolkovanou při-
hláškou. Přihlášku je podati a přísluší o ní
rozhodnouti

a) úřadu příslušnému k vyměření odpočiv-
ných (zaopatřovacích) platů, a není-li takov-
ého úřadu, úřadu, jehož likvidující orgán
zařizuje výplatu těchto platů, jde-li o případy
podle §§ 1 a 3.

b) příslušnému (poslednímu) osobnímu
úřadu, jde-li o případy podle § 2.

(2) Přihlášku je v případech podle §§ 1 a 2
podati nejpozději do 6 měsíců od počátku
účinnosti tohoto zákona. Tato lhůta je zacho-
vána, byla-li přihláška před jejím uplynutím
odevzdána k poštovní dopravě. Zmeškání
lhůty může v odůvodněných případech promi-
nouti příslušný ústřední úřad v dohodě s mini-
sterstvem financí.

(3) Zaměstnanci a pozůstalí po zaměstnan-
cích, uvedení v § 4, přihlásí svoje poškození
ve lhůtě stanovené v odstavci 2 u ústředního
úřadu, který byl jejich posledním osobním
úřadem, nebo který je jejich poslednímu osobe-
nímu úřadu nadřízen, a není-li takového
ústředního úřadu, ministerstvu financí.

(4) V přihlášce je označiti přesně druh a
objem utrpěné škody, uvést všechny pod-
statné okolnosti rozhodné pro posouzení pří-
padu, připojit písemné doklady a nabídnouti
důkazy.

(5) Žádosti, návrhy a stížnosti ve věcech;
jež upravuje tento zákon, a jež byly podány
před počátkem jeho účinnosti, se nepovažují
za přihlášku podle předchozích odstavců.

§ 6.

Přiznání odškodnění podle § 1 je vyloučeno,
jestliže zaměstnanec, po případě jeho pozů-
stalí, nejsou státní a národní spolehliví.

§ 7.

Verejnými zaměstnanci podle §§ 1 a 2 se
rozumějí s výjimkou vojenských osob, na něž
se vztahuje ustanovení § 2 zákona ze dne
6. března 1946, č. 72 Sb., o úpravě některých
právních poměrů důstojníků a rotmistrů z po-
volání a o převzetí některých osob do českoslo-
venské branné moci, zaměstnanci

a) státu,

b) svazků územní samosprávy, jakož i
jiných korporací veřejného práva a na-
dací,

c) ústavů, podniků, fondů a zařízení nále-
žících subjektům uvedeným pod pís-
meny a) a b) nebo jimi spravovaných,

d) na něž se vztahuje učitelský zákon.

§ 8.

(1) Přeložení do trvalé výslužby podle před-
pisů uvedených v § 1, odst. 1, vyjímajíc přelo-
žení do trvalé výslužby podle volné úvahy
z důvodů uvedených v §§ 1 a 4 dekretu
č. 53/1945 Sb., jakož i opatření podle části
první, oddílu III vládního nařízení č. 379/1938
Sb. se nepovažují za škodu podle § 5 dekretu
č. 53/1945 Sb.

(2) Zákonem, který podle čl. 12 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Ůř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, ve znění zákona ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946, jímž se schvalují, doplňují a mění předpisy o obnovení právního pořádku, zvláště stanoví, jak budou odčiněny škody vzniklé důsledkem mimořádných poměrů doby nesvobody a jak budou upraveny případy, ve kterých není možno, nebo v zájmu hospodářské a sociální obnovy není účelno, vrátiti se k původnímu stavu, se pro obor služebního, platového a pensijního práva osob, uvedených v § 3 dekretu č. 53/1945 Sb. a § 7 tohoto zákona, rozumí tento dekret, jakož i tento zákon.

§ 9.

Podle ustanovení tohoto zákona se rozhodne o případech jím upravených i tehdy, byl-li přede dnem počátku jeho účinnosti uplatněn nárok na odčinění křivd podle dekretu č. 53/1945 Sb. a správní úřad o tomto nároku buď dosud pravoplatně nerozhodl nebo nevydal nové rozhodnutí, po případě neučinil další opatření podle § 6, odst. 2, po případě podle § 7, odst. 2 zákona o nejvyšším správním soudě, nebo byla-li proti rozhodnutí správního úřadu podána stížnost k nejvyššímu správnímu soudu a tento soud o ní dosud nerozhodl.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Laušman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

66.

Zákon

ze dne 18. března 1948,

kterým se rozšiřuje platnost zákona ze dne 16. května 1946, č. 132 Sb., o výměře výslužného některých státních a jiných veřejných zaměstnanců, na poživatele odpočivných (zaopatřovacích) platů.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Ustanovení zákona č. 132/1946 Sb. platí i pro výměru odpočivných (zaopatřovacích) platů zaměstnanců státu a svazků územní samosprávy, kteří byli přeloženi do výslužby (provisé), po případě u nichž byl služební poměr zrušen bez újmy nároku na odpočivné (zaopatřovací) platy přede dnem 17. června 1946, a pro výměru zaopatřovacích platů pozůstalých po těchto zaměstnancích, jakož i po zaměstnancích zemřelých před tímto dnem v činné službě.

§ 2.

K rozhodnutím a opatřením podle tohoto zákona je příslušný úřad, jehož likvidující orgán zařizuje výplatu odpočivných (zaopatřovacích) platů.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1948; provedou jej ministři financí, vnitra a pošt.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Nosek v. r.

Dr. Neuman v. r.

67.**Zákon****ze dne 18. března 1948****o činném státních a některých jiných
veřejných zaměstnanců.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky
Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Státním zaměstnancům, jejichž trvalé služební působíště jest v obci zařazené dosud do skupiny míst D, náleží činné (adjutum, remuneratione, odměna, denní plat) podle skupiny míst C.

§ 2.

Státními zaměstnanci podle tohoto zákona se rozumějí státní zaměstnanci, pro něž platí zákon ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (Platový zákon), nebo předpisy vydané podle něho.

§ 3.

Ustanovení § 1 platí též

- a) pro osoby v učitelské službě, jejichž platové a služební poměry jsou upraveny zákonem ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol (Učitelský zákon),
- b) pro zaměstnance svazků územní samosprávy a ostatních korporací veřejného práva a nadací, jejichž platové poměry jsou upraveny všeobecnými předpisy obdobnými předpisům uvedeným v § 2 a § 3, písm. a).

§ 4.

Ustanovení § 1 platí obdobně o příspěvku na byt, který náleží děsloužícím podle § 5, odst. 3 zákona ze dne 31. května 1932, č. 83 Sb., o úpravě náležitostí vojenských osob z počtu mužstva v činné službě a některých jiných osob jim co do náležitostí na roveň postavených, jakož i o zaopatření děsloužících, ve znění zákona ze dne 14. února 1946, č. 37 Sb.

§ 5.

Ustanovení o skupině míst D obsažená v předpisech uvedených v §§ 2, 3 a 4, jakož

i v jiných předpisech, jež se vztahují na zaměstnance uvedené v §§ 2, 3 a 4, se zrušují.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1948; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Laušman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

68.**Zákon****ze dne 17. března 1948**

**o zvláštním přídavku duchovenstvu v činné
službě církví a náboženských společností
kongruálních a dotačních.**

Ústavodárné Národní shromáždění republiky
Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) K doplňkům nejnižšího příjmu (kongruy) duchovenstva církví a náboženských společností kongruálních přísluší počínajíc dnem 1. prosince 1945 zvláštní roční přídavek. Tento přídavek činí Kčs 3.000.— u svobodného a Kčs 5.400.— u ženatého. Mimo to náleží přídavek na děti, na něž přísluší výchovné. Tento přídavek činí za dobu od 1. prosince 1945 do 31. prosince 1946 Kčs 1.800.— na každé dítě a od 1. ledna 1947 činí

při 1 dítěti	Kčs 1.800.—.
na 2 děti	Kčs 4.200.—.
na 3 děti	Kčs 7.200.—.
na 4 děti	Kčs 10.800.—.
na 5 dětí	Kčs 15.000.—.
na 6 dětí	Kčs 19.800.—.
na 7 dětí	Kčs 25.200.—.

a za každé další dítě vždy o Kčs 6.000.— ročně více.

(2) Duchovní, jehož manželka je výdělečně činná nebo požívá odpočivného (zaopatřovacího) platu nebo důchodu z veřejnoprávního sociálního pojištění, se posuzuje jako duchovní svobodný.

§ 2.

Zvláštní přídavky podle § 1 jsou splatné měsíčně zároveň s doplňkem kongruy a nejsou součástí pensijní základny. Vyměřuje se z nich pojistné podle předpisů o nemocenském pojištění duchovních církví a náboženských společností státem uznaných (recipovaných); z přídavek na děti však jen za dobu do 31. prosince 1946. Od 1. ledna 1947 nejsou přídavky na děti podrobeny dani důchodové, po př. dani ze mzdy.

§ 3.

Církvim a náboženským společnostem dotacním dostane se ze státní pokladny doplatku dotace k tomu účelu, aby svým duchovním mohly vypláceti zvláštní přídavky obdobně podle ustanovení tohoto zákona, jsou-li u nich splněny podmínky, za kterých by se jim dostalo tohoto přídavek, kdyby byli duchovními církví a náboženských společností kongruálních. Též tyto přídavky jsou osvobozeny od pojistného a od daně důchodové, po př. daně ze mzdy v rozsahu, stanoveném pro přídavky duchovních církví a náboženských společností kongruálních.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1945; provede jej ministr školství a osvěty v dohodě s ministrem financí

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Dolanský v. r.